

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista.

📖 „Bůh je má záštita pevná a vodí mě cestou dokonalou, on dává mým nohám hbitost laně, na mých posvátných návrších mi dopřává stanout.“ (2Sa 22,33n) + uvítání

🎵 551

Modleme se: Náš milosrdný Bože, ty nám dáváš svou lásku ve větší míře, než bychom se kdy nadáli. Ty nám dáváš své dobrotivé dary mnohem štědřeji, než bychom si mohli nárokovat. Děkujeme ti za to, že tak proměňuješ naše životy a zahrnuješ nás bohatě svým požehnáním.

Prosíme odpust', když to nevnímáme. Prosíme odpust', když se ze strachu o sebe a své zajištění nedokážeme o tvé dary podělit. Smiluj se nad námi a neodnímej nám proto svou přízeň.

A prosíme tě, abys nás také bohatě zahrnul svým Duchem, který dává odvahu žít plně z tvé milosti, který umožňuje brát druhé stejně vážně, jako bereme sami sebe. Otvírej jím naše oči i naše srdce pro možnosti, jak plnit poslání Ježíšových učedníků dnes. Kéž se na nás projevuje, že Ježíš je naším Pánem, v tom, co děláme, i v tom, jak tě bez ustání chválíme a vyvyšujeme: Tobě, Bože, buď všechna čest a sláva na věky věků. Amen

📖 Iz 35,1-10

🎵 67

📖 Sk 3,1-10

„Haló, šéfe, nenašel byste nejakej zbytečnej drobák?“

„Promiňte, ale doopravdy nemám. Nezlobte se.“

Takových podobných rozhovorů jako u chrámové brány zvaná Krásná se odehraje i na českých nádražích a ulicích každodenně veliké množství. Jsou navlas stejné. Ovšem jen do toho okamžiku, kdy Petr po odmítnutí peněžního obdarování neodejde, ale pokračuje dál: „Ale co mám, to ti dám: Ve jménu Ježíše Krista vstaň a chod’!“ Tohle pokračování totiž už ty naše běžné rozhovory mezi žebrajícími

a kolemjdoucími nemívají. A právě proto se u toho pokračování musíme, sestry a bratři, zastavit.

K naší běžné zkušenosti nepatří to, co se v příběhu odehraje dál, totiž uzdravení chromého. To se, když už, děje někde na chirurgických nebo rehabilitačních klinikách. Ale ne takto na ulici před kostelem. Tohle neumíme. Netroufneme si něco takového vyslovit, ani na to pomyslet. Ale to se po nás ani nechce.

Tak proč to v Bibli čteme? Nemá nás snad tohle obviňovat z malé víry? K čemu takový příběh slouží, když ne jako výzva k napodobování, abychom dělali totéž?

Apoštolové Petr a Jan, zosobnění reprezentanti první církve a tedy církve vůbec, tu jednají „ve jménu Ježíše Krista“ a dělají právě to, co podle svědectví evangelií dělával i Ježíš. Proměňují úděl člověka stíženého zlem.

Jednak z toho slyšíme, že Ježíšovo dílo přibližování Božího království s jeho odchodem neskončilo. Ježíš už tu sice není, ale jsou tu jeho učedníci. A ti mají pokračovat v tom, co dělal on. A také to dělají. Všechno to dobré, co přišlo s Ježíšem, s jeho odchodem, s jeho viditelnou nepřítomností neskončilo. Jeho dílo jde dál. Jeho duch prostupuje i nadále náš svět. Právě prostřednictvím společenství Ježíšových učedníků, právě díky církvi a v církvi.

Jistě nás napadne, že tohle ale stejně nedokážeme. No a co má být? Vždyť Ježíš takové skutky dělal také jen výjimečně a spíš jakoby vedlejší produkt své činnosti, jako součást svého zvěstování milujícího a dobrého Boha Otce. Mnohem více čteme o tom, jak přijímal do své blízkosti odstrčené, jak prolamoval lhostejnost a izolaci, jak otupoval nepřátelství, jak prokazoval milosrdenství a zvěstoval a uděloval odpuštění. A to všechno učil své učedníky a chtěl to po nich. Tímto způsobem měli měnit úděl druhých, tímto způsobem měli zasahovat do svého okolí, tímto způsobem měli porážet to zlé, kterým se to kolem nás jen hemží.

A tak když tu čteme, že dva lidé ze společenství církve tu zcela zásadně vystupují proti něčemu špatnému a že tomu člověku zlem stíženému zcela převrátí život naruby, a to očividně, jenom tím, co mu řeknou, pak slyšíme vyznání: Ano, je to církev, která pokračuje v díle

svého Mistra a Pána Ježíše. A ještě se k tomu apoštolové výslovně hlásí: „Ve jménu Ježíše Krista,“ toto zvěstujeme a toto konáme.

A tak je pro nás ten příběh jednoznačnou výzvou také jednat „ve jménu Ježíše Krista.“ Konat to, co na co si troufáme. Postavit naše zlem ochromené bližní na nohy dobrým slovem, povzbuzením, pozváním do společenství, ujištěním o tom, že Bůh miluje právě i je. To je úkol církve i jejích jednotlivých členů, nás, jednotlivých Ježíšových učedníků. Měnit úděl lidí pouhým slovem, dobrým slovem, laskavým, milosrdným. Ukázat cestu z jejich trápení zvěstí o odpuštění, o lásce. A dát jim to také prožít. Jednat s nimi jako s milovanými Božími dětmi a s omilostněnými hříšníky. Stejně tak, jako vnímáme sebe, tak máme vnímat i druhé a dávat jim to svým jednáním pocítit. „Ve jménu Ježíše Krista“ jim platí všechno to dobré, co nám.

Pokud se nám to, podobně jako apoštolům Petrovi a Janovi, podaří, pak to má svůj vliv nejen na toho jednoho konkrétního člověka, ale na celé okolí. Když lidé poznají, že ten opuštěný najednou není sám, že ten provinilec není odsuzován, ale někde přijímán, že ti rozhádaní se smířili, že smutní našli útěchu a radost, když tohle všechno lidé uvidí, také oni „užasnou a budou u vytržení z toho, co se to stalo.“ A budou se ptát a hledat, jak to, že se to v církvi děje, a co je to za sílu, která plyne ze jména Ježíše Krista.

A že jsou to veliké věci, když dojde na smíření a překonání vzájemné zloby, když dojde na přijetí a překonání izolace, překonání smutku nebo na skutečné odpuštění. Také to nedokážeme úplně snadno. Ani tohle nejsou žádné maličkosti a my je přesto můžeme vykonat. A pokud víme, co po nás chce náš Pán, pak také víme, kde k tomu hledat sílu: „Ve jménu Ježíše Krista.“ A pak už je to jen a jen na nás, jestli dílo Páně bude i dnes pokračovat v jeho církvi. Amen

♪ 244, sloky 1-5

Náš Pane Ježíši Kriste, ty léčíš a zachraňuješ, ty zcela proměňuješ lidské osudy, pro tvé jméno je svět stále dobrým místem pro život a ještě se nepropadl do naprostého chaosu a pod nadvládu zla. U tebe se přimlouváme:

Prosíme tě za rodiny obětí pohromy, která se odehrála v italském Janově, když se za plného provozu zřítíl dálniční most. Přinášej útěchu, kde se nedostává lidských slov. Vzbuzuj solidaritu se všemi postiženými touto tragédií.

Prosíme tě za děti, které si ještě budou užívat posledních dvou týdnů prázdnin. Ochraňuj je, ať se jim nic zlého nestane, ať se v pořádku vrátí z cest a ve zdraví pak zasednou do školních lavic.

Když si budeme v následujících srpnových dnech připomínat výročí vojenské okupace naší země, prosíme za vládců velmocí, kteří svým rozhodováním ovlivňují životy celých zemí i kontinentů. Dej, ať nevelí k válce, ať nenařizují okupace či podobné vojenské akce.

Prosíme tě za naši krajinu, která se v letošním suchém a parném létě mění v pro nás nezvyklou vyprahlou poušť. Dopřej dostatek vláhy, aby se naše země vzpamatovala a byla i nadále zemským rájem to na pohled.

Prosíme tě za ty, kdo si na živobytí musí získávat prostředky žebrotou nebo jinými nedůstojnými způsoby. Posílej jim do cesty někoho, kdo podanou pomocnou rukou dokáže proměnit a nově nasměrovat jejich životní cestu.

Prosíme tě za tvou církev, za tu celosvětovou i za tento jeden malý sbor. Dej, ať jsme nástroji tvého díla, ať mezi námi pokračuje, co jsi začal a do tohoto světa vnesl, totiž růst Božího království.

Ve tvém jménu společně k Bohu voláme: Otče náš ... Amen

♪ 684

ohlášky

📖 „Přinášejme tedy skrze Ježíše stále obět' chvály Bohu; naše rty necht' vyznávají jeho jméno. Nezapomínejme také na dobročinnost a štědrost, takové oběti se Bohu líbí.“ (Žd 13,15n)

📖 Nu 6,24-26

♪ 384